

Den 17. marts 1977.

Under henvisning til boligministeriets skrivelse af 8. marts 1977 og som aftalt på vort møde den 15. marts 1977 skal jeg her ved gøre rede for kommunens syn på det fremsatte lovforslag om sanering af Brøndby Strand-bebyggelsens økonomi.

I notat af 30. september 1976 — 5. k. j. nr. 350-21 III-1974 — har boligministeriet skitseret en ordning, som vi forhandlede med Helge Nielsen den 6. oktober 1976.

Ifølge dette notat ville Brøndby kommunes nettoudgift blive 10,4 mio. kr., jfr. notatets side 4.

Denne forhandling redegjorde jeg for i kommunalbestyrelsens møde den 13. oktober 1976, efter at økonomiudvalget i mødet den 6. oktober 1976 havde givet udtryk for vilje til at medvirke til sagens løsning, hvilket jeg meddelte Helge Nielsen pr. telefon samme dag.

Kommunalbestyrelsen tog min redegørelse til efterretning, men der blev ikke taget nogen egentlig beslutning, bl. a. fordi det fornødne grundlag herfor ikke forelå.

Siden den 6. oktober 1976 har der ikke været ført forhandlinger. Derfor forstår jeg ikke baggrunden for, at der i forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri pludselig pålægges kommunen en dobbelt så stor byrde, nemlig halvdelen af 41,8 mio. kr.

Lovforslaget forudsætter som i notatet, at der fremskaffes i alt ca. 160 mio. kr., nu fordelt med ca. 70 mio. kr. på staten, ca. 41,8 mio. kr. på kommunerne og ca. 48,8 mio. kr. på landsbyggefonden.

Ser man nærmere på, hvordan disse beløb tilvejebringes, opstår urimeligheder set fra kommunens side.

Staten får som nævnt en udgift på ca. 70 mio. kr., men sparer ca. 80 mio. kr. ved fremskyndelse af aftrapningen af rentesikringen.

Kommunerne skal — enten ved optagelse af lån eller ved direkte skattesudskrivning — yde de nævnte 41,8 mio. kr. til landsbygge-

fonden som et lån, der ifølge lovens § 42 er afdragsfrit i indtil 50 år og er rentefrit.

For Brøndby kommunes vedkommende vil en sådan ydelse enten medføre, at udskrivningsprocenten i 1978 — alt andet lige — stiger med 2 pct. fra 17,7 til 19,7, eller der må gives dispensation fra lånerammen til optagelse af et lån over f. eks 20 år.

Kommunens grundskyldpromille er på 59, og en forøgelse af kommunens samlede skattetryk er ikke rimelig.

Af landsbyggefondens bidrag forudsættes ca. 15,9 mio. kr. stillet til rådighed ved lån af reservefondsmidler af de realkreditinstitutioner, der har belånt bebyggelsen. Det påregnes, at lånet ydes som et 15-årigt annuitetslån til 6 pct. p.a.

I denne sammenhæng forekommer det også urimeligt, at kommunens lån ikke forrentes og skal være afdragsfri i indtil 50 år.

Af lovforslaget fremgår endvidere, at den ændrede finansiering kun omfatter boligarealerne. Nærbutikkerne i selve boligbebyggelsen, ungdomspensionerne og kommunens sociale institutioner skal altså betale omkostningslejen på 233 kr. pr. m<sup>2</sup>. Dette kan betyde, at nærbutikkerne ikke kan fortsætte, og at den manglende leje må betales af boligtagerne, ligesom det for institutionernes vedkommende vil betyde en betragtelig merudgift for kommunen.

Af ovenstående vil det fremgå, at kommunen næppe vil være sindet — udover de i forvejen foreliggende store udgifter på Brøndby Strand-bebyggelsen i form af indskudslån, sociale ydelser, arealerhvervelse m. v. — at medvirke til en yderligere finansiering af byggeriet udover de tidligere nævnte ca. 10,4 mio. kr.

Jeg mener dog, at sagen bør gøres til genstand for yderligere forhandling, ikke mindst for at drøfte Realkreditinstitutionernes deltagelse i finansieringen, og med henblik på at opnå en endelig løsning for Brøndby kommunes vedkommende.

Med venlig hilsen

*Kjeld Rasmussen.*

Hr. boligminister Ove Hove.